Dosarul nr. 3-2929/2024
2-24061304-12-3-06062024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13.10.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru, cu privire la contestarea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

La 06.06.2024, SRL „Ceeportex-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, solicitînd :

- Anularea actului administrativ - decizia de regularizare nr.373 din 27.02.2024 emisă de către Biroul Vamal Centru, ca fiind una ilegală şi nemotivată, cu obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui drepturile de import achitate suplimentar în în mărime de 40607,37 lei;

- Anularea actului administrativ, deciziei organului vamal - actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, ca fiind unul ilegal şi nemotivat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele : Cu referire la termenul de adresare în instanţa de judecată menţionează că la data de 11.03.2024 în adresa Serviciului Vamal a fost înaintată cererea prealabilă cu nr. de intrare Serviciul Vamal 7212, prin care s-a solicitat anularea deciziei de regularizare nr.373 din 27.02.2024 întocmită de către Biroul Vamal Centru şi anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”.

Astfel, drept urmare a examinării superficiale a cererii prealabile precitate, de către Serviciul Vamal la data de 16.05.2024 a fost emis răspunsul 28/1 1 -6389, prin care cererea prealabilă s-a respins, fiind indicat în răspunsul dat, argumente declarative, care nu pot duce la menţinerea actelor administrative ilegale şi nemotivate.

Răspunsul precitat a fost recepţionat de către SRL „Ceeportex-Nord” la data de 21.05.2024.

Respectiv, prezenta cerere de chemare în judecată privind anularea decizie de regularizare nr.373 din 27.02.2024 întocmită de către Biroul Vamal Centru şi anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.20701135698 din 05.12.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor

declarate în baza metodei nr.1 de determinare a valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit”, este depusă în termen.

- În partea ce ţine de fondul cauzei, menţionează că la data de 05.12.2023 de către SRL „Ceeportex-Nord” a fost depusă declaraţia vamală nr.20701135698.

Atrage atenţia instanţei de judecată că reieşind din menţiunile actului de inspecţie aferent declarației vamale precitate, funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv şi ilegal nu au acceptat valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”, fiind majorată valoarea în vamă a mărfurilor după cum este indicat în actul de inspecţie cu : „1-72.52 lei/kg., 2-72.52 lei/kg., 3-65 lei/buc, 4-72,25 lei kg, 5-5 lei/mtk”.

La fel, urmează a fi de menţionat că potrivit art.17^2 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 : „(4) În sensul prezentului articol, garanţia suficientă reprezintă diferenţa dintre drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă a mărfii, determinată de autoritatea vamală cu titlu provizoriu, şi drepturile de import calculate pe baza valorii în vamă declarate de declarant”.

Adică, legiuitorul explicit a indicat „determinată de autoritatea vamală”, fiind evident că după neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, organul vamal deja a determinat/majorat valoarea în vamă a mărfurilor declarate prin indicarea sumei majorate pentru fiecare articol.

În acest sens, urmează a fi de menţionat că neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, este una ilegală şi nemotivată.

- Or, actele aferente tranzacţiei de import din speţă, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit” şi anume :

1. Contractul de vânzare-cumpărare nr.0108/2023 din 01.08.2023 :

- în care este expres indicat în art.1 : „..Целью настоящего договора является продажа и купля вещей**,** обуви и других товаров бывших в употреблении (товары second hand), за исключением нижнего белья и носков. Под вещами бывшими в употреблении подразумеваются вещи second hand устаревшие и морально изношенные, некачественная упаковка и другие дефекты, которые не соответствуют требованиям к новым изделиям**,** именуемые в дальнейшем Товар, по ценам, оговоренным в *Preisliste* и *învoice,* действующие в день купли-продажи, *в котором будет указан настоящий договор”;*

conform art.3 din contract : „Цены будут представлены Покупателью на базе *Preisliste* и *învoice,* которые периодично будут изменяться. *Preisliste* и *învoice* будут составнои частью договора”.

2. La rândul său în invoice nr.20240087 din 30.11.2023 sunt respectate prevederile contractului susmenţionat, în care se face menţiunea : *„*contract numărul şi data” „contract Nr.0108/2023”;

3. La fel în Price list și se face menţiunea : „contract, numărul și data” „contrakt Ne. 0108/2023”, ceea ce denotă certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”, fiind evidentă legătura între priee-list - invoice - contract;

4. Totodată, urmează a fi de menţionat că articolele/mărfurile indicate în price-list, preţurile indicate în price-list coincid cu articolele/mărfurile şi preţurile din invoice. Prin urmare rămîne neclar, care au fost motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”;

5. Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord” către SRL. „Valex Expeditie” drept cheltuieli de transport;

6. Certificatul de dezinfecţie, în care este indicat cantitatea, care coincide cu cantitatea din invoice şi declaraţia vamală;

7. CMR în care este indicată cantitatea, care la fel coincide cu cantitatea din invoice și declarația vamală.

Astfel, SRL „Ceeportex-Nord" a prezentat Biroului Vamal Centru, deţine şi a anexat la cerere prealabilă toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată în baza metodei 1, în speță cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecţie contestat, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului electiv plătit sau ele plătit".

Însă, necătând la acest fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declaraţia vamală cu metoda 1, invocând unele motive neargumentate şi care nu pot duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acţiune/inacţiune ce duce la încălcarea drepturilor SRL „Ceeportex-Nord", contrar prevederilor art.11 lit.b) Cod Vamal : „organul vamal are următoarele atribuţii de bază : b) apără drepturile şi interesele legitime ale persoanei în cadrul activităţii vamale".

La fel, urmează a fi de menţionat că potrivit pct.9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.974/2016 : „În sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate" pot fi considerate : 1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul vamal". Or, nu suntem prezenţi în constatarea cărorva nereguli, iar careva riscuri concrete/exhaustive/motivate gestionate de către Serviciul Vamal nu au fost invocate de către Biroul Vamal Centru.

- Incompentența funcţionarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, se denotă şi din faptul că în actul de inspecţie a fost indicat că în vederea confirmării valorii în vamă declarate se solicită să prezentaţi următoarele acte/informaţii :

1. Corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului;
2. Comenzile de livrare;
3. Pro forma;
4. Contract pentru transport;
5. Dispoziţia de plata pentru cheltuieli de transport;
6. Facturi fiscale.

În acest sens, atrage atenţia instanţei de judecată că sunt prezenţi în situaţia nerespectării de către funcţionarii vamali a prevederilor art.185 alin.(1) lit.a) din Codul Vamal potrivit cărora : „(1) Controlul vamal este efectuaT de colaboratorul vamal și constă în : a) verificarea documentelor și informaţiilor prezentate în scopuri vamale", deoarece :

1. Descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc se regăseşte într-un şir de acte aferente tranzacţiei şi anume : invoice, price list, packing list, respectiv cum ar putea influenţa corespondenţa purtată, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cît invoice şi packing list este semnat de ambele părţi, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacţie.

Aceste acte semnate de ambele părţi de facto și reprezintă corespondenţa purtată în vederea negocierii preţului. Or, potrivit art.3 din contract : „Цены будут представлены Покупателю на базе Preisliste и Invoice, которые периодично будут изменятъся. Preisliste и Invoice будут составной частью договора".

2. Reiterează că în invoice, price list, packing list, se regăseşte fără echivoc descrierea în detaliu a mărfurilor respectiv cum ar putea influenţa comanda/cererea de livrare, valoarea în vamă a mărfurilor declarate, atât timp cât invoice şi packing list este semnat de ambele părţi, aceste acte reprezentând voinţa părţilor Ia tranzacţie. Or, înaintarea invoice-ului spre aprobare reprezintă în sine confirmarea comenzii.

3. Conform borderoului declaraţiei vamale a fost prezentat invoice nr.20240087 din 30.11.2023, prin urmare rămâne neclară această solicitare abuzivă, deoarece actul solicitat deja a fost prezentat.

4. În partea ce ţine de contract pentru transport, conform borderoului declaraţiei vamale a fost prezentată Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" către SRL „Valex Expediţie" drept cheltuieli de transport. Or, contractul între SRL „Ceeportex-Nord" şi transportatorul, nu poate influenţa valoarea în vamă declarată a mărfurilor propriu-zise. Cu toate acestea în cazul în care totuşi Biroul Vamal Centru are careva dubii la suma achitată pentru prestarea serviciilor de transport, acest fapt, poate duce doar la majorarea cheltuielilor de transport şi nicidecum la majorarea valorii în vamă a mărfurilor propriu-zise.

5. Factura nr.709 din 01.12.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" către SRL „Valex Lxpeditie" drept cheltuieli de transport.

6. Referitor la facturile fiscale, atrage atenţia că monitorizarea veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova nu ţine de competenţa organului vamal ci de competenţa Inspectoratului Fiscal. Respectiv, facturile fiscale de realizarea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova nu pot într-un mod sau altul influenţa valoarea în vamă declarată de către agenţii economici.

Prin urmare, probabil, cunoaşterea legislaţiei vamale la nivel scăzut şi neîndeplinirea atribuţiilor de serviciu de rigoare a şi generat emiterea actului de inspecţie contestat şi deciziei de regularizare, fiind impusă necesitatea anulării acestora, deoarece actele aferente tranzacţiei de import din speţă, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă.

Astfel, argumentele neîntemeiate, ilegale şi solicitările abuzive ale funcţionarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicţie cu prevederile art.118 alin. (1) şi alin.(2) lit.a), lit.b) din Codul Administrativ, potrivit căruia : (1) Motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde : a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul.

Drept rezultat, fiind prezenţi în situaţia prevăzută de legiuitor în art.118 aIin.(3) Cod Administrativ, potrivit căruia : „(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia".

Prin urmare, aşa zisele argumente sus-indicate, inventate de către funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru sunt ilegale, abuzive şi se combat atât cu legislaţia aplicabilă speţei cât şi cu actele veridice prezentate la depunerea declaraţiei vamale şi la cererea prealabilă, ce confirmă cu certitudine valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord".

- La fel rămâne neclar de unde Biroul vamal Centru a luat aceste preţuri, până la care a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de SRL „Ceeportex-Nord".

Or, potrivit art.81 alin.(l) Cod Vamal : „La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacţie a unor mărfuri identice sau similare vândute la acelaşi nivel comercial şi aproximativ în aceleaşi cantităţi ca şi mărfurile care se evaluează".

În acest sens, atrage atenţia instanţei de judecată, că legiuitorul operează cu noţiunea/sintagma de : „se utilizează valoarea de tranzacţie", anume valoarea de tranzacţie şi nicidecum valoarea majorată de către Serviciul Vamal care este reflectată SIAW sau în un oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal (care de fapt nu a fost adus la cunoştinţa operatorului economic).

Astfel, în speţă valorile mărfurilor similare identificate în SIAW sau în un oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal nu pot fi luate în considerare deoarece, de către Biroul Vamal Centru la identificarea valorilor similare nu a fost a fost luat în calcul cantitatea şi condiţiile comerciale aşa cum este prevăzut de art.81 din Cod Vamal.

Încă un moment important ce urmează a fi luat în calcul la examinarea prezentei cereri de chemare în judecată, este care metodă de determinare a valorii în vamă figurează în SIAW sau în un oarecare alt sistem informaţional al Serviciului Vamal, metoda declarată de către operatorii economiei sau metoda aplicată de Serviciul Vamal drept urmare a majorării valorii în vamă.

Or, neindicarea în actul de inspecţie a procedurii, mecanismului şi a informaţiilor ce au fost folosite de Biroul Vamal Centru şi care au dus la indicarea valorii mărfurilor de : „1-72.52 lei/kg., 2-72.52 lei/kg., 3-65 lei/buc, 4-72,25 lei kg, 5-5 lei/mtk" duce la încălcarea prevederilor art.119 alin.(1) Cod Administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres : „conţinutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert".

Mai mult ca atât, până în prezent SRL „Ceeportex-Nord" nu a fost informată de ce s-a majorat anume până la aceste sume, care informaţie a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o careva bază de date la care nimeni nu are acces şi cât de legală este aplicarea acesteia față de agenţii economici.

- În partea ce ţine de menţiunile din actul de inspecţie precum că : „analizând actele comerciale : price-list şi invoice, nu se specifică o reducere comercială". Atrage atenţia instanţei de judecată, că contractul nu face referire la careva reducere, prin urmare aceasta menţiune este una abuzivă.

Totodată, atrage atenţia că funcţionarul vamal probabil a examinat careva alte acte ale altui agent economic, deoarece face menţiunea în actul de inspecţie : „la fel și price-list nu include informaţii cu referire la modificarea preţurilor sau care este preţul de bază de la care a fost negociată reducerea şi care este ponderea acestei reduceri comerciale". Or, SRL „Ceeportex-Nord" nu a beneficiat de careva reduceri la cumpărarea mărfurilor de la exportator.

Cu referire la menţiunea în actul de inspecţie precum că : „deoarece vânzarea se acordă condiţionat la o cantitate de marfă, care la momentul importului încă nu este îndeplinită, clauzele respective nu pot fi luate în considerare în vederea determinării valorii în vamă", atrage atenţia instanţei de judecată că 300 000 (trei sute mii) kilograme de marfă în an, nu este o condiţie ce influenţiază preţul, ci o condiţie în vederea prelungirii contractului de vânzare-cumpărare. Prin urmare, această clauză nicidecum nu poate influenţa valoarea în vamă declarată.

Referitor la faptul că : „nu a fost prezentată corespondenţa comercială care poate face referire la procesul de stabilire a specificaţiilor tehnice inclusiv cantitativ, informaţii ce privesc încheierea şi negocierea preţului, stabilirea condiţiilor comerciale pentru încheierea tranzacţiei", atrage atenţia că o astfel de solicitare este una abuzivă. Or, legislaţia vamală nu prevede obligativitatea prezentării

corespondenţei, acesta având loc prin intermediul telefoniei mobile. Iar semnarea Invoice-ului de către părţile contractante însăşi reprezintă în sine corespondenţa între părţi.

Totodată, menţionează că în speţă Biroul Vamal Centru şi-a exercitat dreptul discreţionar depăşind limitele legale şi evident că contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Or, potrivit prevederilor art. 137 alin.(l) Cod Administrativ : „(1) În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul".

Altfel spus, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreţionar. Iar, acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreţionară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului precitat. Prin urmare, în speţă Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-şi exercite discreția, dar fără erori discreţionare.

Totodată, urmează a fi de menţionat că potrivit art.21 alin.(1) Cod Administrativ al Republicii Moldova : „autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative".

La rîndul său, art.23 al aceluiaşi cod prevede expres : (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente acţionează respectînd principiul egalităţii şi nediscriminării. (2) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situaţii similare. Orice diferenţă de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît şi în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligaţii pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetăţenie, apartenenţă etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educaţie, situaţie economică, condiţie socială.

La fel, în conformitate cu prevederile art.28 alin.(1) Cod Administrativ al Republicii Moldova : procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient şi corespunzător scopului".

Astfel, atrage atenţia instanţei de judecată că în speţă este prezentă situaţia hărţuirii intenţionate a agentului economic SRL „Ceeportex-Nord", fiind încălcate grav prevederile Codului Administrativ, Codului Vamal, prin refuzul ilegal şi nemotivat de a valida declaraţia vamală cu valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord" şi prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord".

- Totodată, întru evitarea dublării actelor prezentate instanţei de judecată, menţionează că toate actele care s-au indicat în prezenta cererea de chemare în judecată se regăsesc la declaraţia vamală nr.20701135698 din 05.12.2023, la actele aferente procedurii prealabile, ce fac parte din dosarul administrativ şi care urmează a fi prezentat de către Biroul Vamal Centru.

Pîrîtul - Biroul Vamal Centru, la 25.03.2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a înaintat referință pe marginea acțiunii, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.33-38).

În ședința de judecată de examinare și soluționare în fond a acțiunii, r/reclamantului SRL „Ceeportex-Nord" - avocatul Vitalie Toma, a solicitat admiterea acțiunii, anularea actelor administrative.

R/pîrîtului Biroul Vamal Centru - Nicolae Bătrîncea, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Audiind explicațiile părților, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, decizia de regularizare nr. 373 din 27.02.2024, actul de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I135698 din 05.12.2023, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr.28/11-6389 din 16.05.2024, constituie în sine acte administrative individuale defavorabile pentru SRL „Ceeportex-Nord", pasibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, aceasta a fost respectată de către reclamant prin depunerea contestației la data de 11.03.2024 (f.d.18-21).

În privința termenului de contestare a actelor evidențiate supra, instanța corelînd momentul emiterii actelor administrative, deciziei emise în procedura prealabilă, cu momentul înaintării acțiunii în judecată - 06.06.2024, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, SRL „Ceeportex-Nord" revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actele administrative individuale defavorabile contestate.

În urma analizei actelor administrative contestate, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în contestare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 alin. (1) Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în

contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actelor administrative contestate, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Inițial instanța consideră necesar a reține reglementările art. 427 Cod Vamal nr. 95 din 24.08.2021, care prevede următoarele : (1) Continuarea derulării regimurilor vamale (import, export, tranzit) iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod se va finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. (2) Procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor examina şi finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Conform art. 5 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97, (2) Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova, precum şi cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform art. 6 din Legea nr. 1380-XIII din 20.11.97, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunţă valoarea în vamă a acesteia autorităţii vamale. Modul şi condiţiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe şi scoase de pe teritoriul vamal, precum şi forma declaraţiei se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege şi cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova.

Conform art. 8 din Legea nr. 1380-XIII din 20.11.97, (1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. (2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privinţa corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunţate de declarant. (3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunţate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producţie) şi/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Conform art. 10 din Legea nr. 1380-XIII din 20.11.97, (1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode : a) în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacţiei cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacţiei cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. (2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală

nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) şi e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorinţa declarantului.

Conform art. 11 din Legea nr. 1380-XIII din 20.11.97, (1) La determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacţiei se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii : a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal :

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării şi transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele şi primele pentru brokeri, cu excepţia comisioanelor pentru achiziţionarea mărfii;
- costul containerelor şi/sau al altui ambalaj de folosinţă repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;
- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj şi al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri şi servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preţ redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în preţul efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părţi şi alte elemente similare, încorporate în marfă;
- instrumente, matriţe, forme şi alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;
- materiale cheltuite la producerea mărfii;
- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă şi design, planuri şi schiţe, executate în afara ţării şi necesare pentru producerea mărfii;

d) redevenţele şi taxele pentru licenţe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevenţe şi drepturi de licenţă nu au fost incluse în preţul efectiv plătit sau de plătit;

e) partea din venitul de la orice revînzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vînzătorului.

Potrivit pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacţie declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menţionează în art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informaţii suplimentare, în conformitate cu pct. 27 alineatul cinci şi pct. 29 alineatul doi. Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispoziţiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scuteşte declarantul de obligativitatea conformării la cerinţele stabilite.

În sensul prezentului punct, ”suspiciuni întemeiate” pot fi considerate: 1) neconcordanţe sau nereguli constatate în documentele şi/sau informaţiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform pct. 29 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct. 291 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005.

În cazul în care organul vamal constată neconcordanţe sau nereguli între datele care se conţin în actele prezentate de declarant şi/sau dacă Sistemul Informaţional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art. 7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal şi pct. 292 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date şi informaţii suplimentare, în funcţie de specificul tranzacţiei.

Declarantul, din proprie iniţiativă, este în drept să prezinte şi alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunţate.

Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conţine cumulativ următoarele date: a) datele de identificare ale vânzătorului şi ale cumpărătorului mărfurilor; b) denumirea mărfurilor, cantitatea, preţul pentru fiecare unitate şi valoarea totală a mărfurilor; c) semnătura persoanei emitente; d) numărul şi data de emitere a facturii; e) condiţiile şi modalitatea de achitare; f) reducerile şi condiţiile de aplicare a acestora, după caz; g) condiţiile şi termenul de livrare; h) natura tranzacţiei (comercială/necomercială).

Conform pct. 32 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacţiei, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacţie, care este egală cu preţul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacţie, organul vamal verifică declaraţia vamală şi documentele de însoţire prezentate, luând în considerare următoarele aspecte: a) corespunderea datelor din declaraţia vamală în detaliu şi datelor din actele prezentate de declarant cu datele şi informaţiile specificate în D.V.I; b) descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenţei acesteia; c) lipsa datelor contradictorii sau a unor neregularităţi din actele prezentate; d) corectitudinea datelor din documentele prezentate privind condiţiile de livrare a mărfurilor importate, conform regulilor INCOTERMS; e) declararea, în funcţie de specificul tranzacţiei, a elementelor de inclus în valoarea în vamă suportate de către cumpărător în sensul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal; f) menţionarea condiţiilor acordării reducerilor, după caz; g) valoarea în vamă declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulaţie, plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau în zonele economice libere, nu este mai mică decît valoarea facturată, declarată în regimul vamal iniţial (cu excepţia cazurilor în care preţul definitiv al mărfurilor se stabileşte pe bază de cotaţii bursiere sau preţul mărfii a fost influenţat de uzura fizică şi/sau de învechire morală), cu ajustarea (după caz, în funcţie de specificul tranzacţiei) la valoarea elementelor prevăzute la art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal; h) lipsa tranzacţiilor noncomerciale: donaţii, cadouri, mostre; i) lipsa restricţiilor în privinţa drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepţia restricţiilor admise la art.11 alin.(4) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal; j) lipsa în cadrul tranzacţiei de vînzare-cumpărare a unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată; k) lipsa relaţiilor de interdependenţă între participanţii la tranzacţie, cu excepţia cazurilor cînd interdependenţa nu influenţează valoarea tranzacţiei; l) lipsa factorilor de risc identificaţi, în funcţie de natura şi specificul tranzacţiei, în baza riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Reieşind din prevederile pct. 33 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, atunci când valoarea în vamă

determinată de către declarant nu corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acţionează potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în situaţia în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacţie potrivit art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum şi în urma verificării aspectelor vizate la pct. 32 alineatul doi, se stabileşte conformitatea datelor declarate, organul vamal acceptă metoda de tranzacţie.

În cazul nerespectării dispoziţiilor alineatului unu, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecţie despre: 1) necesitatea prezentării actelor/informaţiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăşi 2 zile lucrătoare; sau 2) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute în art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie; sau 3) dreptul de constituire de către declarant a unei garanţii suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie.

Conform pct. 36 alin. (2) din Regulamentul menţionat, în situaţia în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanţiei suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie, în conformitate cu prevederile art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 48 din același Regulament, după plasarea în liberă circulaţie a mărfurilor pentru care s-a constituit o garanţie, stabilirea valorii în vamă se efectuează după examinarea actelor aferente tranzacţiei de import şi/sau prezentate suplimentar la cererea organului vamal ori prezentate de către declarant din propria iniţiativă. În cazul în care informaţia conţinută în actele prezentate nu atestă valoarea în vamă declarată, organul vamal este în drept să întreprindă acţiuni de control prin audit postvămuire şi/sau solicitare administrativă către autoritatea vamală a ţării de expediţie privind verificarea exactităţii valorii de export. Organul vamal va efectua procedura stabilirii valorii în vamă cu caracter definitiv în termenul de valabilitate al garanţiei, potrivit art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal.

În temeiul art. 172 alin.(1)-(3), (7)-(8) din Legea cu privire la tariful vamal, la cererea în scris a declarantului, amânarea determinării definitive a valorii în vamă se dispune: a) în cazul în care este necesară ajustarea preţului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1), iar declarantul nu poate prezenta la vămuire documentele confirmative pentru determinarea cu exactitate a sumei de ajustat; b) în cazul în care preţul efectiv plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil de a nu include toate plăţile efectuate sau care urmează a fi efectuate la momentul vămuirii, direct sau indirect, ca o condiţie a vânzării mărfurilor importate; c) în situaţia în care pentru determinarea valorii în vamă este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare referitoare la exactitatea şi veridicitatea valorii declarate şi declarantul nu le poate prezenta la momentul efectuării formalităţilor vamale. Procedura de amânare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii se stabileşte printr-un regulament aprobat de Guvern.

Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă se iau în considerare următoarele elemente: a) valoarea de tranzacţie care rezultă din documentele prezentate de declarant; b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă conform art.11 alin.(1), estimată de declarant pe bază de documente justificative şi acceptată de organul vamal şi/sau stabilită pe baza informaţiilor de care dispune organul vamal; c) orice sumă care poate fi considerată parte a plăţii totale efectuate sau de efectuat, direct sau indirect, ca o condiţie a vânzării mărfurilor de evaluat; d) informaţiile conţinute în Sistemul informaţional integrat vamal şi/sau informaţiile deţinute de organul vamal la momentul evaluării.

În cazul în care determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul să dispună de mărfuri, cu condiţia să constituie o garanţie suficientă, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză. Garanţia suficientă este oferită printr-un depozit bănesc sau o scrisoare de garanţie emisă de o bancă din Republica Moldova (garanţie bancară), sau o garanţie a brokerului vamal.

În cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la punerea în liberă circulaţie a mărfii, declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanţiei, iar operaţiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

Obligaţia vamală apărută urmare a încheierii procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă se încasează din contul garanţiei constituite, imediat după aducerea la cunoştinţa plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În cazul dat, majorarea de întîrziere nu se calculează.

În cazul în care, în timpul efectuării formalităţilor vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11, chiar dacă s-ar proceda la amînarea determinării definitive a valorii în vamă, autoritatea vamală aplică prevederile art. 12- 17 în modul stabilit de prezenta lege, valoarea în vamă determinată astfel având caracter definitiv.

Conform pct. 50 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în cazul în care, în urma întreprinderii acţiunilor vizate la pct. 48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabileşte valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informaţiilor deţinute, cu informarea declarantului prin actul de inspecţie.

În situaţia prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal întocmeşte decizia de regularizare potrivit prevederilor art. 12713 din Codul vamal, cu încasarea în totalitate ori în parte a garanţiei suficiente constituite.

În temeiul art. 127/13 din Codul vamal (în vigoare la data desfăşurării procedurii administrative), decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

La caz, se atestă că la 05.12.2023, SRL „Ceeportex-Nord” a depus declaraţia vamală cu nr. 2070 I 135698, importând marfa - îmbrăcăminte purtată sau uzată în asortiment; încălţăminte purtată sau uzată; acoperăminte pentru cap purtate sau uzate; accesorii de îmbrăcăminte din piele naturală sau din piele (curele, centuri, banduliere); genţi de umăr şi fără mâner folosite; covoare, covoraşe; fire de lână; articole purtate sau uzate (cearşaf importate din Germania, cu aceeaşi ţară de origine (fila nr.66-69, dos.administrativ).

La declaraţia vamală au fost anexate actele pe care declarantul le-a considerat necesare (fila nr.64, dos.administrativ).

În conformitate cu pct. 29/1 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, declaraţia vamală se depune la organele vamale fiind însoţită de acte care confirmă datele înscrise în declaraţie, dar minimum de următoarele acte obligatorii: a) factura; b) documentele de transport; c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

Conform pct. 29/2 din Regulamentul menţionat, la efectuarea controlului documentar (culoarul galben de control vamal), controlului fizic (culoarul roşu de control vamal) sau controlului ulterior

(culoarul albastru de control), suplimentar la actele menţionate la pct. 291 se vor prezenta acte care confirmă toate datele indicate în declaraţia vamală. În cazul în care actele prezentate de declarant nu confirmă toate datele din declaraţia vamală, organul vamal poate solicita prezentarea altor informaţii necesare acordării liberului de vamă.

Fiind înregistrate în Sistemul Informaţional „ASYCUDA WORLD", care reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declaraţiilor vamale, funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii la tranzacţia ce vizează declaraţia vamală cu nr. DV 2070 1 135698 din 05.12.2023.

Instanţa notează că, Sistemul Informaţional Integrat Vamal "Asycuda World" reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declaraţiilor vamale, care identifică riscul de subevaluare a mărfii la tranzacţia declaraţiei vamale, iar una din funcţiile de baza ale Sistemului Informaţional este verificarea aprecierii corecte a valorii în vamă, folosind în regim real de timp bazele de date pentru stabilirea preţului conform tarifului vamal, iar în cazul când datele conţin divergenţe sau se contrazic, sistemul de date automat stabileşte criterii de risc.

Avînd în vedere identificarea riscului de subevaluare a mărfii, la 08.12.2023 de către inspectorul vamal a fost întocmit actul de inspecţie, prin care declarantul a fost informat despre necesitatea prezentării actelor suplimentare, și anume : Corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului; Comenzile de livrare; Dispoziţia de plată bancară - detaliată; Proforma; Contract pentru transport; act de verificare cu exportatorul, precum şi despre faptul că este în drept să declare valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute de art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, sau să solicite procedura de amânare în vederea determinării valorii în vamă în corespundere cu art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal (fila nr.54-55, dos.administrativ).

Prin cererea din 11.12.2023, SRL „Ceeportex-Nord" a depus cerere, solicitând organului vamal dispunerea amânării determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate, motivând prin faptul că nu are posibilitate să prezinte în termenul stabilit actele solicitate de inspectorul vamal. Agentul economic a specificat că, în cazul dispunerii de către organul vamal a amânării determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate, se obligă să constituie garanţia suficientă în mărimea stabilită de organul vamal (fila nr.53, dos.administrativ).

Urmare a soluționării cererii SRL „Ceeportex-Nord", organul vamal a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă cu constituirea garanţiei suficiente în mărime de 40607,37 lei. Reclamantul SRL „Ceeportex-Nord" a fost informat că urmează să asigure constituirea garanţiei, precum şi să prezinte în termen de 30 zile actele suplimentare în scopul determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate: corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, comenzile de livrare, dispoziția de plată bancară-detaliată, proforma, contract pentru transport, facturi fiscal (fila nr.57, dos.administrativ).

Instanţa reţine că, în cadrul procedurii administrative, declarantul SRL „Ceeportex-Nord" a optat pentru amânarea determinării definitive a valorii în vamă a mărfurilor importate, fiind de acord să constituie garanţia suficientă în mărimea stabilită de către organul vamal. Aşadar, organul vamal, acceptând opţiunea aleasă de declarant, a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă, stabilind cuantumul garanţiei suficiente – 40607,37 lei, iar SRL „Ceeportex-Nord" a depus/asigurat garanţia suficientă stabilită de organul vamal, obţinând liber de vamă pentru mărfurile importate.

În termenul acordat însă, agentul economic urma să prezinte organului vamal actele şi informaţia necesară întru demonstrarea celor declarate şi la cele pretinse. Iar organul vamal la recepţionarea actelor suplimentare, aprobă Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă şi dispune încasarea, în totalitate ori în parte, sau restituirea garanţiei constituite, care se aduce la cunoştinţa declarantului.

Drept urmare, avînd în vedere că în termenul acordat SRL „Ceeportex-Nord” nu a prezentat actele solicitate de autoritatea vamală, şi anume : corespondenţa comercială care ar demonstra procesul de negociere şi stabilire a preţurilor, dispoziţia de plată, oferta de preţ de la producător/vănzător pe întregul asortiment de marfa ce conţine informaţii cu referire la condiţiile comerciale agreate, inclusiv informaţii cu referire la motivele unor modificări ulterioare ale preţurilor, facturi fiscale de realizare, a fost emisă decizia de regularizare nr.373 din 27.02.2024 (fila nr.1-4, dos.administrativ). De altfel, suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu au fost înlăturate, inspectorul vamal constatând un şir de neconformităţi şi informaţii insuficiente.

În consecință, în temeiul art. 8 alin. (3) şi art. 11 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la tariful vamal, precum şi pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, organul vamal nu a acceptat metoda de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 127/13 din Codul vamal, art.172 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 50 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, Biroul Vamal Centru în mod just și întemeiat a emis decizia de regularizare nr. 373 din 27.02.2024

În lumina celor relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantului, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, activitatea administrativă efectuată de către Biroul Vamal Centru, este una legală și întemeiată, autoritatea publică la soluționarea speței cercetînd complet și multiaspectual circumstanțele, și în limita competenței a emis acte administrative, prin care și-a realizat scopul său legal.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantului, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentele privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamant, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

De altfel, reclamantul nu a convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că pîrîtul ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă înfăptuită, iar verificând acțiunile ultimului s-a constatat că dreptul discreționar a fost exercitat în limitele legale, conform scopului urmărit de lege și cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actele contestate de reclamant au fost motivate în fapt și în drept, precum și au fost emise în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 373 din 27.02.2024, actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I135698 din 05.12.2023, precum și deciziei adoptate în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr.28/11-6389 din 16.05.2024, dimpotrivă admiterea unor asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SRL „Ceeportex-Nord" împotriva Serviciului Vamal al RM și Biroului Vamal Centru, cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 373 din 27.02.2024, actului de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070I135698 din 05.12.2023, precum și deciziei adoptate în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr.28/11-6389 din 16.05.2024, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru